

РЕШЕНИЕ

№ 8064

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **100** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Сдружение „М.“ с ЕИК[ЕИК], срещу решение № 97-10-133/19.12.2024г. на главния секретар на Министерство на културата, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, поискан от жалбоподателя със заявление вх. № 97-00-133/05.12.2024 г. на Министерство на културата. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението. Сочи се, че в решението липсват мотиви за постановяването му, вкл. не е посочено правно основание за издаването му, липсват изложени мотиви за липса на „надделяващ обществен интерес“, оспорват се доводите на ответника за наличие на друг ред за достъп до търсената информация, извода че търсената информация представлява „служебна тайна“, както и че тя не можело да се обобщи и систематизира. Иска се да бъде отменено изцяло оспореното решение, като преписката се върне на ответника със задължителни указания за предоставяне на достъп до търсената информация. Претендират се и направените по делото съдебни разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят Сдружение „М.“, чрез юриск.С. и в представена от него писмена защита поддържа жалбата. Претендира разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна – главен секретар на министерство на културата, чрез юриск. Л. моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № 97-00-133/19.12.2024 г. Сдружение „М.“ е поискал от министъра на културата достъп до обществена информация, касаеща дейността на Министерство на културата за спазването на ЗАПСП по повод подадените от М. 25 бр. подробно посочени с входящи номера жалби/информация за събития с публично изпълнение на музика, проведени в клубове и общини:

1. Извършвало ли е Министерство на културата проверки по получените от М. подробно посочени жалби или информации? Иска се и в обобщен вид информация от извършените проверки.
2. Извършило ли е Министерство на културата действия по предоставените от М. доказателства /посочени с вх. номер/ за нелицензирани събития с публично изпълнение на музика в пет подробно посочени барове и клубове.
3. Ако Министерство на културата не е извършило проверки по някои от жалбите или информациите от М. с горните входящи номера, предвижда ли се да бъдат извършени такива и в какъв срок?

В заявлението е заявено желание информацията да бъде предоставена на електронен адрес: [електронна поща].

Посочено е още, че е налице надделяващ обществен интерес.

С решение № 97-10-133/19.12.2024г. на главния секретар на министерство на културата е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, поискан от жалбоподателя със заявление вх. № 97-00-133/05.12.2024г. на Министерство на културата. Изложени са мотиви, че поисканата информация е извън предметния обхват на ЗДОИ, тъй като не е обществена такава, за достъпа до такава информация има друг ред – ЗАНН, ответникът няма задължение да обработва информация за да я представи в искания обобщен вид, както и че търсената информация представлява служебна такава.

Жалбата, срещу постановеното на 19.12.2024г. решение, е подадена на 23.12.2024г. чрез административния орган до АССГ.

Със заповед № РД09-377/09.05.2023 г. министърът на културата е възложил на главния секретар на министерството да подписва решения по ЗДОИ за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

При така установените факти АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Задължени субекти според разпоредбата на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република Б., относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Според дефиницията по § 1, т. 1 ДР АПК "Административен орган" е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон, включително лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е

предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В този смисъл ответникът – гл. секретар на Министерство на културата, в качеството на определено от министъра лице, е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ и в това си качество той е разгледал подаденото от жалбоподателя заявление по ЗДОИ. Предвид това съдът приема, че оспореното решение, обективизиращо отказ за предоставяне на достъп до търсената от заявителя информация е издадено от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Спазено е изискването за форма на административния акт като оспореното решение съдържа задължителните реквизити, разписани в нормата на чл. 59, ал. 2 АПК, както и отговаря на специалните изисквания, предвидени в чл. 38 ЗДОИ. Не се установяват допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обусловят отмяната на акта само на това основание.

По прилагането на материалния закон, съдът съобрази следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република Б.. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл. 13, ал. 2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена

информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 ДР ЗДОИ.

Настоящият съдебен състав счита, че търсената информация относно това има ли извършени проверки по подадени от М. жалби/информация/ доказателства има характера на обществена такава по см. на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения да контролира спазването на авторските права субект. В случая информацията е обвързана с правомощията и дейността на органите на министерство на културата, и притежава сочената от закона специална цел. Съобразно нормата на чл. 14, ал. 1 от ЗДОИ, органите информират за своята дейност чрез публикуване или съобщаване в друга форма. В тази връзка, информацията относно извършени проверки от органите на Министерство на културата представлява обществена такава. И. в този смисъл е и фактът, че на сайта на министерство на културата, в раздела „Авторско право“ са посочени извършени проверки, датите на извършване, мястото и провереният обект.

В конкретния случай жалбоподателят е поискал и да му бъде предоставена по реда на ЗДОИ информация относно резултатите по подадени от него жалби/информации за нарушения по ЗАПСП при събития с публично изпълнение на музика, проведени в клубове и общини. По съществото си жалбите/информации/предоставени доказателства, подадени от М. до Министерство на културата, представляват предложения по смисъла на чл.107, ал.3 АПК за предприемане на мерки за преустановяване на нарушения по ЗАПСП в рамките на компетентността на органите на Министерство на културата. Производството по предложенията и сигналите приключва с решение /чл. 112 АПК/, което се съобщава на подателя по реда на чл. 61 /чл. 123, ал. 1 вр. чл. 114, ал. 8 АПК/. Т.е. жалбоподателят би могъл да получи информация относно извършването на проверките по реда на чл.107 АПК като подател на предложенията. Предвиденото в чл.4, ал.1 ЗДОИ изключение - достъп до обществена информация да се предоставя при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация, обаче, касае евентуално предвиден друг ред с оглед характера и вида на информацията, а не с оглед субекта който я търси, поради което следва да се приеме, че жалбоподателят има право на достъп до информацията и по реда на ЗДОИ, независимо, че той може да търси същата и по реда на чл.107 АПК.

Предвид горното съдът намира за материално незаконосъобразен отказът на ответникът да предостави информация относно извършването или не на проверки по подадени до него жалби – т.е. информацията по т.1, изр. първо и т.2 от заявлението. Информацията по т.1, изр. второ от заявлението – информация от евентуално извършените проверки, обаче, не касае дейността на органите, а на проверяваните субекти, т.е. тя не е обществена. А дори да се приеме, че тя представлява обществена такава, тя е служебна по смисъла на чл.11 ЗДОИ - свързана с оперативната подготовка на актовете на органите на министерството и достъпът до нея е ограничен съгласно

чл.13, ал.3 ЗДОИ за срок от две години, който, доколкото най-старите предложения за проверки са от м.11.2023г., в случая не е изтекъл.

Служебна информация е и тази по т.3 от заявлението – евентуално планирани проверки по подадените от М. жалби и срокът, в който е предвидено да се извършат те, доколкото органът има възможност да прецени по целесъобразност дали да направи проверка и каква – планова или внезапна.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че оспореният акт е незаконосъобразен в частта по т.1, изречение първо и т.2 от заявлението - в частта за „извършило ли е МК проверки“ по подробно посочени жалби/информации/доказателства, като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Жалбата в тази част, като основателна, следва да се уважи, като на жалбоподателя се предостави достъп до поисканата информация, било под формата на списък, било с посочване на интернет адрес, на който може да получи поисканата информация.

В останалата част по т. 1, изречение второ и т.3 от заявлението, с която на заявителя е отказан достъп до информацията, събрана при евентуално извършените проверки, и евентуално предведени бъдещи такива, решението е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора, по компенсация, между страните не се държат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид уважената част от жалбата, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за държавна такса в размер на 10лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 97-10-133/19.12.2024г. на главния секретар на Министерство на културата, В ЧАСТТА, с която е отказан достъп до обществена информация, поискан от Сдружение „М.“ с т.1, изречение първо, и т.2 от заявление вх. № 97-00-133/05.12.2024 г.

ВРЪЩА делото като преписка на главния секретар на Министерство на културата, за ново произнасяне по т.1, изречение първо, и т.2 от подаденото от Сдружение „М.“ с ЕИК[ЕИК], заявление за достъп до обществена информация с вх. № 97-00-133/05.12.2024 г., в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „М.“ с ЕИК[ЕИК], срещу № 97-10-133/19.12.2024г., издадено от главния секретар на Министерство на културата, В ЧАСТТА, с която е отказан достъп до обществена информация, поискан от Сдружение „М.“ с т.1, изречение второ, и т.3 от заявление вх. № 97-00-133/05.12.2024 г.

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на Сдружение „М.“ с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: